

Sakrament – jest to widzialny znak niewidzialnej łaski udzielanej przez Chrystusa za pośrednictwem Kościoła.

Sakramenty dzielimy na trzy grupy:

a/ sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (chrzest, bierzmowanie, eucharystia)

b/ sakramenty uzdrowienia (pokuta, namaszczenie chorych)

c/sakramenty w służbie wspólnoty Kościoła (kapłaństwo, małżeństwo)

Sakramenty chrztu, bierzmowania i kapłaństwa można przyjąć tylko raz w życiu. Mówimy o nich, że wyciskają w duszy człowieka niezatarte znamię.

SAKRAMENTY WTAJEMNICZENIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

Chrzest

Chrzest, brama sakramentów, konieczny do zbawienia przez rzeczywiste lub zamierzone przyjęcie, który uwalnia ludzi od grzechów, odradza ich jako dzieci Boże i przez upodobnienie do Chrystusa niezniszczalnym charakterem włącza ich do Kościoła, jest ważnie udzielany jedynie przez obmycie w prawdziwej wodzie z zastosowaniem koniecznej formy słownej.

Słowo „chrzest” oznacza „zanurzenie”.

Istota chrztu:

Słowo: „(mówi się imię chrzczonego) ... ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”

Znak: obmycie w wodzie, namaszczenie krzyżmem świętym, nałożenie białej szaty, przekazanie zapalonej od paschału świecy.

Łaska: odpuszczenie grzechu pierworodnego i wszystkich grzechów osobistych do chwili chrztu popełnionych; wprowadza do wspólnoty Kościoła, czyni dzieckiem Bożym, daje łaskę uświęcającą; wyciska niezatarte znamię.

Szafarzem zwyczajnym chrztu jest kapłan i diakon. W sytuacji nadzwyczajnej chrztu może udzielić każdy człowiek

Bierzmowanie

Sakrament bierzmowania; który wyciska charakter i przez który ochrzczeni, postępując na drodze chrześcijańskiego wtajemniczenia, są ubogacani darem Ducha Świętego i doskonale łączą się z Kościołem, umacnia ich i ściślej zobowiązuje, by słowem i czynem byli świadkami Chrystusa oraz szerzyli wiarę i jej bronili:

Słowo „bierzmowanie” (łac. confirmatio) oznacza „umocnienie”.

Istota bierzmowania:

Słowo: „Przyjmij znamię daru Ducha Świętego”

Znak: włożenie rąk na głowę bierzmowanego – biblijny gest oznaczający wezwanie darów Ducha Świętego; namaszczenie jego czoła krzyżmem św. – symbolizuje siłę, królewską godność, dobre czyny, skutki daru Ducha Świętego, znamię Pańskie, niezniszczalny charakter, łaska szerzenia nauki Chrystusowej

Łaska: udoskonalona łaska chrztu; daje Ducha Świętego, pogłębia łaskę dziecięstwa Bożego, jednoczy ściślej z Chrystusem i z Kościołem, umacnia do mężnego wyznawania wiary słowem i czynem

Szafarzem bierzmowania jest biskup, w pewnych wypadkach może udzielić go również kapłan.

Eucharystia

Eucharystia jest źródłem życia chrześcijańskiego; centralnym i kulminacyjnym punktem życia całego Kościoła; uobecnieniem się Ofiary krzyżowej Jezusa Chrystusa.

Słowo „eucharystia” oznacza „dziękczynienie”.

Istota eucharystii

Słowo: słowa przeistoczenia,

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: to jest bowiem Ciało moje, które za was będzie wydane.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: to jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego Przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów.

To czyńcie na moją pamiątkę.

Znak: chleb i wino,

Łaska: pogłębia nasze zjednoczenie z Chrystusem; podtrzymuje i odnawia życie łaski (otrzymane na chrzcie św.); gładzi grzechy powszednie; zachowuje nas od przyszłych grzechów śmiertelnych; umacnia wolę i uzdalnia do miłości;

Szafarzem może być tylko kapłan ważnie wyświęcony

SAKRAMENTY UZDROWIENIA

Pokuta i pojednanie

W sakramencie pokuty, wierni wyznający uprawnionemu szafarzowi grzechy, wyrażający za nie żal i mający postanowienie poprawy, przez rozgrzeszenie udzielone przez tegoż szafarza otrzymują od Boga odpuszczenie grzechów po chrzcie popełnionych i jednocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu grzesząc zadali ranę.

Sakrament pokuty jest sakramentem odnowienia pojednania z Bogiem.

Istota pokuty i pojednania:

Słowo: „Pan odpuścił ci grzechy. Idź w pokoju”.

Znak: pełne skruchy wyznanie grzesznika i rozgrzeszenie udzielone przez kapłana (warunki dobrej spowiedzi).

Łaska: Chrystus sprowadza grzeszników na drogę nawrócenia, odbudowuje wspólnotę z Bogiem i bliźnimi, grzesznik odzyskuje łaskę usprawiedliwienia i powraca do Kościoła.

Szafarzem sakramentu pokuty i pojednania jest biskup i kapłan.

Namaszczenie chorych

Namaszczenia chorych, poprzez które Kościół wiernych niebezpiecznie chorych powierza Chrystusowi cierpiącemu i uwielbionemu, ażeby ich podtrzymał i zbawił, udziela się przez namaszczenie ich olejem i wypowiedzenie słów przepisanych w księgach liturgicznych.

Wyzdrowienie chorego jest zawsze darem.

Istota sakramentu namaszczenia chorych:

Słowo: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie.”

Znak: namaszczenie olejem świętym czoła i rąk chorego

Łaska: "Skutki specjalnej łaski sakramentu namaszczenia chorych są następujące:

- *zjednoczenie chorego z męką Chrystusa dla jego własnego dobra oraz dla dobra całego Kościoła;*
- *umocnienie, pokój i odwaga, by przyjmować po chrześcijańsku cierpienia choroby lub starości;*
- *przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać przez sakrament pokuty;*
- *powrót do zdrowia, jeśli to służy dobru duchowemu;*
- *przygotowanie na przejście do życia wiecznego."* (KKK 1532)

Polecenie: Jk 5, 14-15

Szafarzem sakramentu namaszczenia chorych jest kapłan.

SAKRAMENTY W SŁUŻBIE WSPÓLNOTY KOŚCIOŁA

Sakrament święceń

„Sakrament święceń jest sakramentem, dzięki któremu posłannictwo powierzone przez Chrystusa Apostołom, nadal jest spełniane w Kościele aż do końca czasów. Jest to więc sakrament posługi apostołowskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbiterat i diakonat” (KKK1536).

Istota sakramentu kapłaństwa:

Słowo: modlitwa konsekracyjna

Znak: włożenie rąk; namaszczenie krzyżmem świętym; przekazanie symboli przejmowanej służby (diakon – stula, księga Ewangelii, przekazanie przez biskupa i kapłana pocałunku pokoju; prezbiter – nałożenie stuli i ornatu, namaszczenie krzyżmem św. dłoni, przekazanie pateny z hostią oraz kielicha z winem i wodą; biskup – namaszczenie głowy, przekazanie księgi Ewangelii, mitry, pierścienia, pastorału, biskupi i kapłani składają życzenia szczęścia i błogosławieństwa)

Łaska: posłannictwo od Boga: głoszenie słowa Bożego; sprawowanie sakramentów; karmienie łaską Bożą; służba Kościołowi; gromadzenie Kościoła.

Polecenie: Mt 28, 20 oraz Ostatnia Wieczerza

Szafarzem święceń jest biskup; (włożenie rąk): diakona – tylko biskup, prezbiter - biskup kapłaństwa jest biskup, biskup - biskupi.

Sakrament małżeństwa – Jezus błogosławi miłość małżonków

Sakrament małżeństwa to: włączenie ludzkiej miłości w miłość Chrystusa i nierozzerwalny związek mężczyzny i kobiety, skierowany ze swej natury do dobra małżonków oraz do zrodzenia i wychowania potomstwa.

Istota sakramentu małżeństwa:

Słowo: przysięga małżeńska

Znak: wyrażenie wzajemnej zgody wobec kapłana; obrączki

Łaska: daje łaskę kochania się miłością, którą Chrystus umiłował Kościół, umacnia nierozzerwalną jedność małżonków i uświęca ich w drodze do życia wiecznego

Polecenie: Mk 10, 1-12; Mt 18, 18

Szafarz: sakramentu małżeństwa udzielają sobie chrześcijańscy narzeczeni w obliczu Kościoła (diakona, kapłana, biskupa - i świadków).